

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 510

гр. Бургас, 16.02.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена Янч. Зъбова Кочовска

Членове: Веселка Г. Узунова
Таня Д. Евтимова

като разгледа докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно частно
гражданско дело № 20232100500135 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.274 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на В. Ф. К., гражданин на Руската Федерация, роден на
*****г. в гр. Ф*, БУЛСТАТ: **** чрез адвокат Г. С. от БАК със съдебен адрес за
призоваване в гр. Б***, офис 210 против определение № 398/20.12.2022г., постановено от
Районен съд – Царево по гр. д. № 437/2022г. С това определение, съдът връща исковата
молба на К. против В. А. И., БУЛСТАТ: ****, гражданин на Руската Федерация, роден на
*****г. в Украйна и С. А. И., БУЛСТАТ: ****, гражданин на Руската Федерация,
родена на *****г. в гр. Т* и прекратява производството по гр. д. № 437/2022г. по
описа на Районен съд – Царево.

Частният жалбоподател твърди, че определението е неправилно и е постановено в
противоречие с решение № 181/09.07.2018г., постановено от II ТО на ВКС по т. д. №
918/2018г., определение № 260870/23.11.2020г., постановено от ОС – Бургас по в. ч. гр. д. №
2602/2020г., определение № 1613/16.08.2018г. от ОС – Бургас по в. ч. гр. д. № 1186/2018г.,
определение № 1917/04.10.2018г., постановено от Окръжен съд – Бургас по в. ч. гр. д. №
1474/2018г. и определение № 1961/08.10.2018г., постановено от Окръжен съд – Бургас по в.
ч. гр. д. № 1475/2018г.

Жалбоподателят подчертава, че според цитираната съдебна практика, адресът, който
чужденецът е заявил за вписване по реда на чл.7, ал.2, т.4, б. „б“, вр. чл.3, ал.2, т.10 от
Закона за регистър БУЛСТАТ е такъв по чл.53 от ГПК и на този адрес могат да се връчат
всички съобщения и книжа. Според К., адресът на чуждестранно физическо лице,
притежаващо недвижим имот в България, който е вписан в регистъра на БУЛСТАТ, е
адресът за кореспонденция на това лице с всички държавни институции на територията на
страната. Частният жалбоподател изтъква, че нормата на чл.53 от ГПК не противоречи на
чл.8, ал.1 от Договора за правна помощ между РБ и СССР и на чл.33, ал.1 от КМЧП и прави
искане да се приложи точно тази норма.

В. К. иска от въззивната инстанция да отмени обжалваното определение и да върне
делото на Районен съд – Царево за продължаване на съдопроизводствените действия.

Като взе предвид твърденията на страната и представените по делото доказателства,
Бургаският окръжен съд намира следното:

ФАКТИ:

В. Ф. К. притежава право на собственост върху апартамент с идентификатор № **** по КKKP на с. Л*, община Царево с административен адрес в с. Л*****.

В. А. И. и С. А. И. притежават право на собственост върху апартамент с идентификатор № ***** по КKKP на с. Л*, община Царево с административен адрес в с. Л*****. Съпрузите И. имат регистрация по БУЛСТАТ, в която е посочен адрес за кореспонденция в с. Л*, община Царево, ул. „*****“.

На 14.11.2022г. К. подава искова молба против В. и С. И., с която предявява иск с правно основание чл.109 от ЗС и иск с правно основание чл.45 от ЗЗД. Към молбата е представен нотариален акт № *****г., който легитимира ответниците като собственици на недвижим имот на територията на страната и доказателства за регистрацията на ответниците по БУЛСТАТ с адрес за кореспонденция на територията на страната.

С разпореждане № 1157/16.11.2022г. Районен съд – Царево оставя исковата молба без движение и указва на ищеца в едноседмичен срок от уведомяването да посочи на съда постоянния адрес на ответниците в Руската Федерация, на който да се връчат съдебните книжа. Едновременно с това, съдът задължава ищеца да представи доказателство за внесен депозит от 700 лева за писмен превод на съдебните книжа от български на руски език. В мотивите на разпореждането, съдът посочва, че ответниците са чужди граждани с постоянен адрес в страна, която не е член на Европейския съюз, поради което същите трябва да бъдат призовани по реда на чл.33, ал.1 от КМЧП и чл.8, ал.1 от Договор за правна помощ между Република България и СССР.

В срока за изпълнение на указанията, ищецът подава молба, в която цитира чл.7, ал.2, т.4, б. „б“, вр. чл.3, ал.1, т.10, б. „б“ от Закона за регистър БУЛСТАТ и посочва, че ответниците трябва бъдат призовани на адреса, който е вписан в регистъра на БУЛСТАТ. В подкрепа на това искане, ищецът цитира съдебна практика.

С разпореждане № 1232/01.12.2022г. районният съд обездвижва исковата молба отново и указва на ищеца да посочи адреса на ответниците в Руската Федерация и да внесе депозит от 700 лева за превод на съдебните книжа. В мотивите на разпореждането, съдът подчертава, че адресът на ответниците в страната, който е вписан в регистъра на БУЛСТАТ през 2010г. не може да се приеме като адрес за кореспонденция или като адрес на пребиваване в страната по смисъла на чл.53 от ГПК.

С молба от 02.12.2022г. ищецът заявява, че не може да посочи постоянен адрес на съпрузите И. в Русия и се противопоставя на изискването за превод на съдебните книжа.

С определение № 398/20.12.2022г. Районен съд – Царево връща исковата молба и прекратява производството по делото поради неизпълнение на дадените указания.

Въз основа на изложените факти, въззивната инстанция достигна до следните

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна. Частната жалба отговоря на изискванията, въведени в чл.275 от ГПК. Поради това, същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна. Този извод се налага по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.53 от ГПК връчването на съобщения и книжа на пребиваващи в страната чужденци се извършва на адреса, заявен в съответните административни служби. Съдебната практика по приложението на чл.53 от ГПК приема, че разпоредбата предвижда наличието на заявен адрес в съответна административна служба, каквато е Агенцията по вписванията, в която се води и поддържа регистър БУЛСТАТ като единен електронен централизиран регистър за единна идентификация на всички физически и юридически лица и други правни образувания, извършващи съответна дейност на територията на Република България.

Според чл.7, ал.2, т.4, б. „б“, вр. чл.3, ал.2, т.10, б. „б“ от Закона за регистър БУЛСТАТ, за чуждестранните физически лица, които нямат ЕГН или ЛНЧ и притежават

недвижимо имущество в страната се вписва адрес за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес, постоянен и настоящ адрес или адрес на пребиваване за тези, които пребивават в страната постоянно. Следователно, вписаните в регистър БУЛСТАТ адреси на чуждестранни физически лица, които притежават недвижими имоти в България, са адреси за кореспонденция на територията на страната с всички държавни институции. Това придава на вписания адрес в регистър БУЛСТАТ правно значение на адресна регистрация по смисъла на ГПК.

Съотношението между чл.53 от ГПК и чл.7, ал.2, б. „б“, вр. чл.3, ал.1, т.10 от ЗРБУЛСТАТ е изяснено в решение № 181/09.07.2018г., постановено от II ТО на ВКС по т. д. № 918/2018г. и в решение № 144/02.01.2019г., постановено от I ГО на ВКС по гр. д. № 6741/2014г. В тези актове, съдът приема, че нормата на чл.53 от ГПК не поставя изискване за продължително пребиваване на чужденеца в страната и за притежание на ЕГН или ЛНЧ. Разпоредбата на чл.53 от ГПК предвижда наличие на заявен адрес в административна служба, каквото служба е Агенцията по вписванията. В чл.7, ал.2, т.4, б. „б“, вр. чл.3, ал.2, т.10, б.„б“ от Закона за регистър БУЛСТАТ е предвидено, че адресите на чуждестранни физически лица, които притежават недвижими имоти в България и са регистрирани по БУЛСТАТ, са адреси за кореспонденция на тези лица на територията на страната с всички държавни институции. На тези адреси е придадено значението на адресна регистрация. В заключение, ВКС обобщава, че прилагането на чл.53 от ГПК и чл.7, ал.2, б. „б“, вр. чл.3, ал.1, т.10 от ЗРБУЛСТАТ не противоречи на чл.8, ал.1 от Договора за правна помощ между РБ и СССР и на чл.33, ал.1 от КМЧП.

Създадената практика е възпроизведена от Окръжен съд – Бургас в определение № 260870/23.11.2020г., постановено от ОС – Бургас по в. ч. гр. д. № 2602/2020г., определение № 1613/16.08.2018г. от ОС – Бургас по в. ч. гр. д. № 1186/2018г., определение № 1917/04.10.2018г., постановено от Окръжен съд – Бургас по в. ч. гр. д. № 1474/2018г. и определение № 1961/08.10.2018г., постановено от Окръжен съд – Бургас по в. ч. гр. д. № 1475/2018г. Настоящият съдебен състав, възприема тази практика и не вижда причина да допуска отклонение от нея.

В конкретния случай, Царевският районен съд е дал указания на ищеца, които противоречат на цитираната съдебна практика и е приложил последиците от неизпълнение на тези указания, неправилно. Поради това, районният съд е постановил неправилно определение, което трябва да се отмени и делото да се върне за продължаване на съдопроизводствените действия. При административане на исковата молба, районният съд трябва да се съобрази с мотивите на настоящото определение и да връчи съобщенията и книжата на ответниците на адреса, вписан в регистъра на БУЛСТАТ.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд, VI въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 398/20.12.2022г., постановено от Районен съд – Царево по гр. д. № 437/2022г.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Царево за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото определение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____